

Mál nr. 85/2026**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Bótafiárhæð. Umfang tjóns. Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 19. febrúar 2026 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 23. febrúar 2026 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 25. febrúar 2026 ásamt fylgiskjölum.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 26. febrúar 2026.

Málsatvik.

Af málskoti og gögnum málsins má ráða að bifreiðin A, sem er í eigu M, hafi orðið fyrir tjóni sem bótaskyld er úr ábyrgðartryggingu annarrar bifreiðar hjá V. Engin gögn liggja þó fyrir nefndinni um umrætt tjónsatvik en svo virðist sem ágreiningur aðila einskorðist við það hver fjárhæð bóta vegna tjóns á A eigi að vera.

Í málskoti kemur fram að V hafi hafnað beiðni M þess efnis að það annaðist um viðgerð á bifreiðinni og greiddi bætur vegna afnotamissis hennar. V hafi ekki talið viðgerð svara kostnaði og hafi boðið M samkomulagsbætur að fjárhæð 1.050.000 kr. sem miðist við gangverð bifreiðarinnar án tillits til ástands hennar fyrir tjónið. M hafi hafnað því boði enda hafi hann ráðist í talsverðar endurbætur á A sem hafi haft áhrif á ástand og verðmæti hennar. Hafi M aflað verðmats sem hafi hljóðað upp á 1.500.000 kr. en V hafi hafnað því þar sem það mat hafi ekki samrýmst verðmati samstarfsaðila þess. M telur að boð V um bætur leiði ekki til þess að tjón hans sé að fullu bætt. Hann hafi, í janúar 2025, fest kaup á A fyrir 1.000.000 kr. Hafi hann í kjölfarið ráðist í verulegar endurbætur og viðhald en fyrirbyggjandi reikningar sýni fram á kostnað vegna þess. Telur M því að tilboð V um bætur endurspegli á engan hátt markaðsverð sambærilegrar bifreiðar í því ástandi sem A var í fyrir tjónið. Máli sínu til stuðnings leggur M m.a. fram verðmat og auglýsingar um sambærilegar bifreiðar.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að V hafi upphaflega boðið M 900.000 kr. fyrir A. Að fengnum frekari upplýsingum frá aðilum á markaði hafi V hækkað það boð í 1.050.000 kr., eða 800.000 kr. vildi M halda bifreiðinni. Við vinnslu málsins hafi V óskað mats frá tveimur starfandi bifreiðasölum en við matið var þeim gefið upp skráningarnúmer A og akstur hennar. Annar þeirra hafi talið söluverðmæti A í því ástandi sem hún var fyrir tjónið vera á bilinu 500.000 til 700.000 kr. Hinn hafi talið söluverðmæti hennar, miðað við staðgreiðsluverð, nema 1.200.000 kr. Meðaltal þessara mata sé því 900.000 kr. V telji að verðmæti A, í skemmdu ástandi, nemi ekki minna en 250.000 kr. og eigi að miða við að sú fjárhæð komi til frádráttar kjósi M að halda henni. Telji V ekki sýnt fram á að tjón M sé meira en sem nemur þeirri fjárhæð sem V hefur þegar boðist til að greiða. Gerir V þá athugasemdir við það verðmat sem M hefur lagt fram enda liggi ekki fyrir hvaða gögn hafi legið fyrir við það mat.

Meðfylgjandi viðbótarathugasemdum M er annað verðmat, þar sem einnig er komist að þeirri niðurstöðu að söluverð A í því ástandi sem hún var fyrir tjónið sé 1.500.000 kr. Telur M þau tvö mót sem hann hefur lagt fram styðja við þá afstöðu að markaðsvirði ráðist af raunverulegu ástandi, en ekki aðeins af aldri, gerð og akstri. Verðmöt þau sem V hafi lagt fram byggja hins vegar ekki á upplýsingum um raunverulegt ástand A heldur aðeins á gerð hennar, aldri og kílómetrastöðu. Tvær sambærilegar bifreiðar hafi þá verið seldar nýlega en ásett verð beggja hafi verið 1.500.000 kr. Sé af framangreindu ljóst að M verði ekki eins settur fjárhagslega og fyrir tjónið verði fallist á bótatilboð V.

Í viðbótarathugasemdum V er m.a. vísað til þess að þau mót sem M hafi lagt fram snúi að ásettu verði en ekki væntu söluverði.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að aðila greini á um það eitt hversu hátt verð V skuli inna af hendi fyrir að leysa A til sín, eða eftir atvikum ef A verður áfram í eigu M. Verður ekki annað séð en að eingöngu sé um fjárhæðarágreining að ræða, en ekki ágreining um t.a.m. umfang þess tjóns sem varð á A við umrætt bótaskyld tjónsatvik.

Í 3. mgr. 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndar í vátryggingamálum segir: *Nefndin fjallar um ágreining varðandi fjárhæðir milli málskotsaðila og varnaraðila að fengnu samþykki varnaraðila. Neytanda er þó heimilt án samþykkis að skjóta til nefndarinnar ágreiningi um fjárhæðir vegna vátryggingarsamnings milli hans og varnaraðila, enda nemi ágreiningurinn að lágmarki kr. 25.000 og að hámarki 5.000.000 kr.*

Af þeim afar takmörkuðu upplýsingum sem fyrir nefndinni liggja um það atvik er leiddi til tjóns á A verður helst ráðið að tjón M sé bótaskyld úr ábyrgðartryggingu annars aðila, þ.e. að M sé ekki neytandi gagnvart V í skilningi ákvæðisins. Með því að taka þátt í meðferð málsins fyrir nefndinni án þess að minnst á þetta atriði eða gera kröfu um frávísun verður þó að líta svo á að V hafi samþykkt að nefndin taki ágreining aðila til meðferðar.

Fyrirliggjandi eru tvö verðmöt sem V hefur aflað og tvö verðmöt sem M hefur aflað. Ekki verður ráðið að neinn þeirra bifreiðasala sem veitti álit í málinu hafi tekið A til skoðunar, en svo virðist sem M hafi veitt þeim tveimur bifreiðasölum sem hann leitaði til frekari upplýsingar en V, þ.e. um þær endurbætur sem gerðar höfðu verið á A fyrir tjónið. Hvað sem því líður verður þó ekki litið svo á að eitthvert þessara verðmata hafi meira vægi en önnur, en í engu tilviki er um að ræða yfirmat eða mat samkvæmt dómkvaðningu. Eins og áður segir hljóðar eitt þessara verðmata upp á 500 til 700.000 kr. og sker það sig því verulega frá hinum sem hljóða upp á 1.200.000 kr. og 1.500.000 kr. Hæstu verðmötin miða við ásett verð en hin lægri við staðgreiðsluverð. Meðaltal þessara fjögurra verðmata er 1.200.000 kr. og er það til samræmis við annað þeirra verðmata sem V hefur lagt fram. Á þá eftir að taka tillit til þess að rétt er að miða við vænt staðgreiðsluverð, en ekki ásett verð, þegar kemur að bótafjárhæðum. Í ljósi þess að lægsta matið, sem virðist óeðlilega lágt miðað við hin, er tekið með í meðaltalsútreikning og þess að tvö fyrirliggjandi verðmata eru miðuð við staðgreiðsluverð telur nefndin þó ekki rétt að draga nema 50.000 kr. frá meðaltalsfjárhæðinni. Samkvæmt því skal V greiða M 1.150.000 kr. leysi það A til sín, en 900.000 kr. semjast svo um að A verði áfram í eigu M, en ekki virðist um það deilt að verðmæti hennar eftir tjónið nemi 250.000 kr.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta að fjárhæð 100.000 kr. umfram það sem V hefur þegar fallist á að greiða.

Reykjavík, 24. mars 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir